

Posudek diplomové práce

Kodet, Roman – Bosenská krize 1908-1909, Praha 2006, 165 stran.

První světová válka a především události, jež k ní vedly, se těší nebývalému zájmu historiků. Roman Kodet si za cíl své diplomové práce zvolil analýzu příčin, průběhu a důsledků Bosenské krize z let 1908-1909. Anexe Bosny a Hercegoviny – jeden z klíčových mezníků ve vývoji mezinárodních vztahů před první světovou válkou – byla v české, ale i ve světové odborné literatuře dosud trochu opomíjena. Diplomantovou snahou byl podle jeho slov pokus „zmapovat tento zásadní problém a zasadit jej do hlubšího kontextu dějin mezinárodních vztahů“.

Předložená diplomová práce je rozdělena do devíti na sebe logicky navazujících a chronologicky uspořádaných kapitol. V první autor velmi přehledně a s velkou erudicí analyzuje vývoj na evropské scéně mezinárodních vztahů v době jednání Berlínského kongresu v roce 1878, na němž bylo rozhodnuto, že Rakousko-Uhersko má právo okupovat dvě turecké provincie (Bosna a Hercegovina). Druhá kapitola je věnována analýze údobí let 1878-1897. Třetí, závěrečná kapitola úvodní části práce, kriticky a věcně posuzuje vývoj období let 1897-1906, kdy existovala tzv. rakousko-ruská détente na Balkáně. Diplomant správně poukazuje na fakt, že obě velmoci byly ochotny v této dekádě k užší spolupráci ve zmíněném regionu.

Rok 1906 (čtvrtá kapitola) sehrál ve vývoji událostí směřujících k pozdější krizi zásadní úlohu. Do funkce rakousko-uherského ministra zahraničí byl povolán baron Alois Lexa Aehrenthal, velký znalec ruských poměrů. Zároveň se šéfem rakousko-uherského generálního štábu stal, což bylo podle Kodeta pro rakouskou zahraniční politiku velmi důležité, polní podmaršálek Franz Conrad von Hötzendorf. Od roku 1906 se tak, podle diplomanta, zásadním způsobem změnil trend (autor píše o „novém kurzu“) zahraniční politiky habsburské monarchie: paradoxně, s ohledem na Aehrenthalovy sympatie vůči Petrohradu, došlo ke zhoršení vzájemných vztahů. Hlavní pozornost a výsledky svého výzkumu soustředil Kodet do šesté, sedmé, osmé a deváté kapitoly, v nichž zasvěceně, bez předsudků a kriticky analyzoval události vedoucí k vyhlášení anexe Bosny a Hercegoviny, zhodnotil průběh celé anekční krize i její nesmírně závažné důsledky pro další vývoj.

Strukturu předložené diplomové práce považuji za vyváženou, Kodet bez jakýchkoli pochyb prokázal velký badatelský zájem i důkladnou znalost zkoumané problematiky. Nepodlehł přitom tendenci „zabřednout“ do méně významných jednotlivostí; naopak, dokázal nezaujatě zhodnotit průběh závažných událostí a prezentovat je v širším rámci vývoje mezinárodních vztahů. Pokud se jedná o prameny a odbornou literaturu, které diplomant v práci použil, nemám vůči výběru žádné připomínky. Kodet se opřel nejen o tradiční edice (například Grosse Politik der europäischen Kabinette), ale i o relativně nové edice a hlavně zůžitkoval i nevydané prameny ze soukromé Aehrenthalovy pozůstalosti, jež je uložena v Haus-, Hof- und Staatsarchivu ve Vídni. Rovněž seznam použité odborné literatury je solidní. Jazykovou a stylistickou úroveň předložené práce hodnotím velmi vysoce; autor se vyvaroval pravopisných chyb i překlepů, které snižují kvalitu textu.

Diplomová práce Romana Kodeta, její odborná i slovesná úroveň, mě vedou k jednoznačnému závěru – práce splňuje všechny požadavky kladené na závěrečný opus absolventa Karlova učení, a proto ji bez výhrad doporučuji k obhajobě před státní zkušební komisí. Rovněž ji navrhuji uznat ji jako práci rigorózní.

Navrhované hodnocení: **v ý b o r n ě**

V Praze, 1. září 2006

Doc. PhDr. Martin Kovář, Ph.D.

Ústav světových dějin UK FF